

ת"פ 19417/11/16 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד וספי בן מחמד אבו אלקיעאן

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ח טבת תש"פ
15 ינואר 2020

ת"פ 19417-11-16 מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן

לפני המאשימה	כב' השופט רון סולקין
נגד הנאשם	וספי בן מחמד אבו אלקיעאן ע"י ב"כ עו"ד שאול ציון
	מדינת ישראל - פמ"ד ע"י ב"כ עו"ד שאול ציון
	וספי בן מחמד אבו אלקיעאן ע"י ב"כ עו"ד דרויש נאשף

גזר דין

כתב האישום והשתלשלות ההליך

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירות של החזקת נשק ותחמושת שלא כדין, בניגוד לסעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן (תיקון פרוצדורלי) נתפס הנאשם, בתאריך 26.10.16, סמוך לשעה 05:00 בבוקר, מחזיק בנשק חם מסוג אקדח ברטה, חצי אוטומטי, מודל F84, קליבר 9 מ"מ קצר, מספר סידורי D79906Y, בצירוף מחסנית ובה כדורים.

הנשק הוחזק מתחת לכיסא הנהג ברכב אותו החזיק הנאשם, מסוג מרצדס, מ.ר. 53-321-59.

לאחר ההליך של דיון מקדמי וכן סיום ההליכים המקדמיים - כפרה ההגנה באשמה. במענה לכתב האישום, הודה הנאשם בתפיסת הנשק, במקום ובזמן המתואר בכתב האישום אך טען, כי מעולם לא החזיק בנשק ולא ידע על קיומו.

שמיעת הראיות בתיק זה הסתיימה, לאחר מספר דיונים שבוטלו מטעמים שונים הקשורים בהגנה (לרבות אי התייצבות הנאשם; אי התייצבות עד מטעם ההגנה; טענת הסניגור כי אינו חש בטוב), לאחר שההגנה לא הגישה סיכומיה, גם לאחר מספר רב של ארכות שניתנו, וגם לאחר חיוב הסניגור בהוצאות אישיות - ניתנה, בדלית ברירה, הכרעת דין בהעדר

סיכומי ההגנה והנאשם הורשע בעובדות ובעבירות שבכתב האישום, לאחר שנקבע, כי עלה בידי התביעה הכללית להוכיח ברמת הראיות הנדרשת במשפט פלילי.

לאחר מתן הכרעת הדין - עתרה ההגנה לארכה על מנת לשקול, האם תבקש להפנות הנאשם לחקירת שירות המבחן למבוגרים. גם לאחר מכן - נדחו מספר דיונים, שוב, מסיבות הקשורות להגנה, בין היתר לאור הטענה, כי הנאשם מבקש להחליף את ייצוגו (בסופו של דבר לא הוחלף הייצוג) וכן לאור טענת ההגנה, כי מבקשת להביא עדים לעניין העונש (בסופו של דבר - לא הובאו).

דיונים נוספים נדחו בשל אילוצים אישיים או משפחתיים של הסניגור.

בסופו של דבר פרשת העונש, תוך אי-קבלת בקשה מטעם ההגנה לדחות המועד פעם נוספת, ודחית בקשתה להפנות הנאשם לחקירת שירות המבחן למבוגרים - משלא עשתה כן במועדים, שנקצבו לשם כך.

מכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה לא הגישה ראיות לעניין העונש בתיק זה.

ההגנה הגישה מוצגים לעניין העונש, כדלקמן:

- אישור על שירות לאומי אזרחי בנוגע לבנו של הנאשם - נ/1;
- מסמכי מל"ל בנוגע לבתו של הנאשם, על פיהן הוכרה בתו כנכה והוא זכאי לקצבאות שונות בעבורה - נ/2;
- אישור על ניכוי מס בעסק שבבעלות הנאשם, בתחום שירותי סיכה ורחיצה - נ/3;
- תעודת שחרור מצה"ל בנוגע לנאשם - נ/4. על פי המפורט בה - השתחרר מצה"ל, לאחר שירות, מלא. מפקדי הנאשם העריכו את התנהגותו כראויה לשבח;
- פסק דין המעניק לנאשם ולרעייתו אפטרפסות על אחד מילדיו, שאינו מסוגל לנהל עניינו בעצמו - נ/5;
- מכתבים מראש מועצת חורה - מר חאבס אלעטאונה, וכן קרוב משפחתו של הנאשם - ראש המשפחה המורחבת

- מר סאלם ג'אעבר אבו אלקיעאן - נ/6. על פי המפורט במכתבים - מפרט הנאשם בעצמו כראש פלג, המונה 300 נפשות, בתוך המשפחה; פעיל חברתי, לרבות בוועד ההורים ביישוב; משמש כמגשר ליישוב סכסוכים ונחשב אדם חיוני למועצה וליישוב;

· חוות דעת פרטית פסיכו-סוציאלית-קרימינולוגית - נ/7. על פי המפורט בחוות הדעת, מנהל הנאשם חיים נורמטיביים; נשוי לבת דודה מדרגה ראשונה ומטופל ב-7 ילדים, חלקם בעלי צרכים מיוחדים; שירת בצה"ל לרבות כלוחם; מנהל עסקים משפחתיים בתחום סחר בכלי רכב.

הנאשם הודה בעבירה המיוחסת לו בשיחה עם הקרימינולוגית הפרטית. טען בפניה, כי שגה באופן ניהול ההליך המשפטי, בכך שבחר שלא להודות בעבירה, זאת, מתוך חוסר נסיונו בהליכים משפטיים. גילה עמדות נורמטיביות.

הקרימינולוגית הפרטית התרשמה, כי מדובר באדם שאין לו דפוסים עברייניים. לנוכח נטילת אחריות על מעשיו - המליצה לשלבו בטיפול פסיכו-סוציאלי, בו ירכוש כלים להתנהגות נכונה בעת לחץ, שיאפשרו ביטוי רגשותיו ועיבוד קשיו הרגשיים.

עוד ציינה זאת, כי עונש מאסר בפועל צפוי להביא לרגרסיה במצבו בהתאם ל"אפקט הקרימינוגני".

טענות הצדדים

התביעה הגישה טענותיה לעונש בכתב (ת/24) ואף השלימה אותן על-פה.

התביעה הדגישה את הסיכון לשלום הציבור ולבטחונו כתוצאה מאחזקת כלי נשק בלתי חוקיים - הן מתוך החשש, כי ישמשו לפעילות זדונית והן מחשש לתאונות.

התביעה הדגישה, כי הנשק הוחזק בצירוף תחמושת - מחסנית טעונה.

עוד נטען, כי הנשק הוחזק במקום בו קיימת נגישות לבני המשפחה, לרבות ילדים.

התביעה טענה, כי המדובר ב"מכת מדינה".

התביעה טוענת למתחם ענישה, שינוע בין 18 - 36 חודשי מאסר בפועל בגין החזקת הנשק והתחמושת יחדיו.

במסגרת המתחם - עותרת התביעה לענישה על החלק התחתון של המתחם, אך לא ברף הנמוך ממש.

עוד עותרת להשית על הנאשם קנס משמעותי ומאסר מותנה מרתיע.

כן עותרת התביעה לחילוט הרכב בו החוזק הנשק הבלתי חוקי.

התביעה מבקשת שלא ליתן משקל לחוות הדעת הפרטית - נ/7, לאחר שהנאשם לא הופנה לחקירות שירות המבחן למבוגרים.

ההגנה הסכימה, כי קיימת חשיבות להיאבק בתופעה של החזקת נשק בלתי חוקי וכן התגברות האלימות בחברה הערבית, אך טענה, כי הדבר צריך להיעשות בדרך של חינוך ולא בענישה.

הגנה טענה, כי מתחם הענישה, בגין העבירה - נמוך מזה הנטען על ידי התביעה.

ההגנה ביקשה, שלא להביא לחובת הנאשם, העובדה, כי בחר לנהל את התיק וייחסה זאת לייעוץ המשפטי שקיבל הנאשם (יצוין, הסניגור הוא אשר ייצג את הנאשם לאורך ההליך). ההגנה הפנתה לגזר דין, שניתן בבית משפט זה ת"פ 47445-08-17 **מדינת ישראל נ' גבועה**, בו נדון נאשם לעונש שיקומי בגין אחזקת נשק חם.

ההגנה עתרה לחרוג ממתחם הנאשם בעניינו של הנאשם, מטעמי שיקום, ולהסתפק במאסר, שירוצה בדרך של עבודות שירות.

בדברו האחרון, הביע הנאשם צער על מעשיו. חזר וטען, כי האקדח של בנו והוסיף, כי נטל אותו לרשותו ושם אותו ברכב, תוף חשש, שמי מילדיו יעשה עמו משהו.

לדבריו, מסר כי האקדח אינו שלו לאור יעוץ מפשטי שקיבל והיום - אינו יודע מה לומר.

הנאשם סיפר על נסיבותיו האישיות, לרבות שניהם מילדיו, הסובלים מנכות, כשהורים משמשים כאפוטרופסים שלהם.

הנאשם סיפר, כי יש לו מגרש מכוניות וגם עסק לרחיצת מכוניות.

דין והכרעה

אין צורך להכביר מילים על פוטנציאל הסיכון הנובע מהחזקת נשק חם קטלני, שלא כדיון.

כלי הנשק עלול למצוא דרכו לפעילות שלילית, אם פלילית ואם נגד בטחון המדינה.

עמוד 4

החזקת נשק על ידי מי שלא נבדק, לא נמצא מתאים ולא הוכשר לכך, בתנאים שאינם מבטיחים בידודו של הנשק מהסביבה (כיום, מי שמחזיק נשק ברישיון נדרש לאפסנו בכספת מאובטחת, מאחורי שני מנעולים), עלולה להביא לסיכון שלום הציבור, גם אם אין ראיות שהוחזק לצורך פעילות שלילית, כמפורט לעיל.

בנוסף, החזקת נשק כאמור עלולה להביא לפגיעה בשלטון החוק ובנושאי שלטון החוק, המבצעים את תפקידם.

בפסק הדין ע.פ. 3288/14 **מדינת ישראל נ' קריספל** (פורסם במאגרים), נאמר:

בשל פוטנציאל ההרס הטמון בכלי נשק, הכולל גם אפשרות לפגיעה עיוורת באנשים מן הישוב, מתפקידו של בית המשפט להרתיע אף מפני עבירת החזקת נשק שלא כדיון. זאת, כדי לבלום את שרשרת העבירות בשלב ראשוני.

בפסק הדין ע.פ. 4945/13 **סלימאן, נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), נאמר:

... התגלגלותם של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלולה להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של ולאילו תוצאות הרסניות יובילו. ודוק: הסיכון שנשקף לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדיון, גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוע של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד.

[ההדגשה אינה במקור].

בשורה של פסקי דין נקבע, כי חומרת הסיכון הנשקף מעבירות אלה, מחייבת השתת עונשי מאסר בפועל בגין עבירות אלה וזאת גם כאשר המדובר, לכאורה, במי שמנהל אורח חיים נורמטיבי ואין לחובתו הרשעות קודמות. ראו רע"פ 2718/04 **אבו דאחל נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

יוער כי הסכנה הטמונה בעבירה החמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה. בבוא בית המשפט לשקול את הענישה בעבירות מסוג זה, עליו לתת משקל נכבד יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים בכוח מלבצע עבירות דומות, על פני הנסיבות האישיות של העבריין.

עוד ראו ע.פ. 5220/09 **עוואודה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

אשר על כן משכבר נקבע הכלל לפיו ככלל יש לאסור את המבצעים עבירה זו, גם אם מדובר בעבירה ראשונה, מאחורי סורג ובריח, ואילו אורך התקופה כלול בנסיבות הספציפיות של העושה והמעשה.

[ההדגשה אינה במקור].

על אחת כמה וכמה פוטנציאל הסיכון כאשר כלי נשק חם מוחזק בתוך רכב.

בעת הנסיעה בדרכים, לא פעם, קיימים חיכוכים בין נהגים או בינם לבין עוברי דרך שונים, כשהיצרים מתלהטים והנגישות לכלי נשק חם שהונח ברכב במערכה הראשונה - עלולה להביא לתוצאות קשות וקטלניות, במערכות שלאחר מכן.

אשר למתחם הענישה, בפסק הדין עפ"ג 23419-01-17 **מדינת ישראל נ' זניד ואח'** (פורסם במאגרים), נדון ערעור המדינה בעניינם של שני משיבים, האחד - נתפס מחזיק אקדח בקוטר 9 מ"מ ביחד עם מחסנית ובה 17 כדורים; וכן רובה סער מאולתר דמוי M16 עם מחסנית ובה 28 כדורים; השני - נתפס מחזיק בשני אקדחים, גם כן בצירוף תחמושת. בית משפט קמא קבע מתחם ענישה שינוע בין 13 עד 30 חדשי מאסר בפועל בנוגע למשיב שהחזיק את שני האקדחים ומתחם שינוע בין 16 עד 36 חדשי מאסר בפועל בנוגע למשיב שהחזיק אקדח ורובה סער מאולתר.

ערעור המדינה התקבל בהסכמת הצדדים, תוך שהוחמרו עונשי המאסר שהושתו על המשיבים ל-26 ו-31 חדשי מאסר בפועל (בהתאמה). בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, אף מצא לציין, כי המתחמים שנקבעו על ידי בית משפט השלום נמוכים יתר על המידה.

בעקבות החלטת בית המשפט המחוזי בערעור זה, במקרה נוסף שנדון בסמוך לאחר מכן, קבע בית משפט השלום מתחם ענישה שינוע בין 13 עד 36 חדשי מאסר בפועל בגין החזקת כלי נשק מאולתר אחד מסוג תת מקלע בצירוף מחסנית ובה 10 כדורים. ראו ת.פ. 7544-11-16 **מדינת ישראל נ' אלאסד** (פורסם במאגרים). באותו מקרה, הושת על הנאשם, בעל עבר פלילי שאינו מכביד, עונש מאסר בפועל בן 21 חדשים. ערעור שהוגש על גזר הדין - נדחה; ואף נקבע על ידי בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, כי העונש עומד במתחם ענישה ראוי. ראו עפ"ג 22885-05-17 **אלאסד נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים).

בפסק הדין ע.פ. 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (פורסם במאגרים), אושר מתחם ענישה שינוע בין שנה ועד שלוש שנות מאסר, בגין החזקת כלי נשק בודד מסוג קרל גוסטב וכן מחסנית וכדורים. אף באותו מקרה, המדובר היה בצעיר, אשר ניהל אורח חיים נורמטיבי, כולל לימודים אקדמאיים בפקולטה לאדריכלות, ללא עבר פלילי. גם באותו מקרה, המליץ שירות המבחן להסתפק בעונש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

בית המשפט העליון ציין, כי ראוי לקבוע עונשים מרתיעים בגין עבירות אלה והעמיד המתחם שם בין 12 ועד 36 חדשי מאסר בפועל. אמנם, באותו מקרה הורשע המשיב גם בעבירה חמורה יותר, של נשיאת נשק, בניגוד לסעיף 144(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

לפני כשנה ומחצה, ניתן, בבית משפט זה, גזר דין, ת.פ. 32560-12-16 **מדינת ישראל נ' אלסאריעה** (פורסם במאגרים). שם, נדון נאשם בגין עבירה של נסיון להחזקת אקדח מסוג ברטה (העבירה תוקנה לנסיון, במסגרת הסדר

טעון, בשל כך שהנשק לא היה תקין), וכן תת מקלע מאולתר, כשכלי הנשק הוחזקו בביתו של הנאשם שם, לעונש מאסר בן 20 חדשים בפועל. זאת, במסגרת מתחם כולל שנע בין 18 עד 42 חדשי מאסר.

בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, דחה בית המשפט המחוזי, הרכב אב"ד כב' הנשיאה ר' יפה-כץ, ערעור ההגנה על חומרת העונש, תוך שמצא, כי חרף העדר אינדיקציה על שימוש פלילי או אחר המתוכנן בנשק, ועל אף נסיבותיו האישיות של המערער שם (צעיר ללא עבר פלילי) - הרי הנסיבות האישיות ואינטרס השיקום, נדחים מפני האינטרס הציבורי של מיגור עבירות מסוג זה.

בפסק דין נוסף, שניתן בעת האחרונה, העמיד בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, העונש על אחזקת רובה סער בודד על 22 חדשי מאסר בפועל, כשאחת מחברי ההרכב, בדעת מיעוט, הציעה להעמידו על 28 חדשי מאסר בפועל. אכן, באותו מקרה (עפ"ג 32503-04-19 אלקורעאן נ' מדינת ישראל, פסק הדין מיום 12.06.19) היו נתונים לחומרה (המדובר היה בכלי נשק צה"לי תקני, שנעשה בו שימוש פלילי בעבר, ולנאשם שם גם היה עבר פלילי, אם כי לא מכביד), אך גם שם, נקבע, בבית משפט השלום, מתחם ענישה זהה ולא היה שינוי במתחם.

בפסק דין נוסף, שניתן בתקופה האחרונה, נדחה ערעור ההגנה על עונש בפועל בין 18 חודשים בתוספת מאסר מותנה וקנס בסך 12,000 ₪, שהושתו על צעיר שהחזיק כלי נשק מסוג תת מקלע מאולתר.

אותו מערר החזיק בנשק למשך עשרה ימים בלבד ואף הוסכם, כי החזיקו בעבור אחר.

בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, הרכב בראשות הנשיאה כב' השופטת ר' יפה-כץ, ציין:

בית המשפט קמה ציין ובצדק, את החומרה הרבה שיש לראות בעבירות הקשורות בנשק, ואף בצדק ציין, כי בית המשפט מצווה להחמיר את הענישה בעבירות כגון אלה, כדי להגן על הציבור. כך צדק גם בית המשפט בעת שקבע מתחם עונש כפי שקבע...

בית משפט קמה הדגיש את העובדה כי העבירה של החזקת נשק הפכה למכה של אזור הדרום, ואף צדק, כאשר קבע שלא ניתן להתעלם מנסיבה זו בעת קביעת העונש הראוי למערער.

ראו עפ"ג 4673-08-19 אבו מוסא נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים).

לפני מספר שנים, פורסמה הנחיית פרקליט המדינה מס' 9.16 (מיום ג' אב תשע"ו - 07/08/16) בנוגע למדיניות הענישה בעבירות נשק, במסגרתה הונחתה התביעה הכללית לפעול לכיוון החמרת הענישה בעבירות אלה, לנוכח הסיכון הרב הנשקף מהן והאינטרס הציבורי במיגורן. התביעה הכללית הונחתה לדרוש מאסר בפועל לתקופה ממשית, גם כאשר המדובר בעבירה ראשונה. מבחינת מדרג החומרה, הוצבה החזקה של רובה סער או תת מקלע - ברמה אחת לפני הרמה החמורה ביותר ואילו אחזקת נשק קצר - אקדח - ברמה נמוכה יותר. לנוכח הפסיקה, שפורטה באותה

הנחיה, הונחתה התביעה הכללית לטעון למתחם שינוע בין שנתיים עד ארבע שנות מאסר בפועל בגין כל עבירה בודדת של החזקת רובה או תת מקלע; בין שנה לשלוש שנים בגין אחזקת נשק קצר מסוג אקדח; 6 חדשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, עד 6 חדשי מאסר בפועל ממש בגין אחזקת תחמושת.

הצורך בהחמרת הענישה נומק במספר הרב של העבירות, אם פליליות ואם כאלה נגד בטחון המדינה, שנעברו לאחרונה, באמצעות כלי נשק, ואף הביאו, לעיתים מזומנות, לפגיעה באזרחים בלתי מעורבים. לשם המחשה, כפי המפורט בנתונים שהובאו במסגרת ההנחיה, בשנת 2013, אירעו בישראל 563 אירועים של פיגועים פליליים באמצעות נשק חם. זאת, מבלי לקחת בחשבון פיגועים על רקע בטחוני או עבירות שנאה.

ריבוי כתבי האישום בגין עבירות אלה בשנים האחרונות, מאשש טענת התביעה, כי העבירה הנדונה הפכה ל"מכת אזור". חלק מהגורמים לכך, הוא הנגישות הרבה לכלי נשק. נפיצות כלי הנשק יוצרת סכנה של ממש לבטחון הציבור, כפי המימרה הידועה לפיה, כלי הנשק שהופיע במערכה הראשונה, חוזר להופיע במערכות שלאחר מכן.

עוד ראו, לעניין מתחם הענישה, מספר גזרי דין שניתנו לאחרונה: ת.פ. 30406-04-16 **מדינת ישראל נ' אבו עאמר**; ת.פ. 65912-01-18 **מדינת ישראל נ' אבו מדעם ואח'** (גזרי הדין פורסמו במאגרים). בגזר הדין האחרון - נדון אחד הנאשמים, שהורשע, על פי הודאתו, בהחזקת אקדח חצי אוטומטי בלבד - לעונש מאסר בפועל בין 18 חודשים. בערעור לבית המשפט המחוזי - הועמד העונש על 14 חודשי מאסר. ראו עפ"ג 23083-03-19 **אבו מדע'ם ואח' נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים - 17.07.19)**. ודוק': באותו מקרה, הוחזק הנשק בתוך בית ולא בתוך רכב - כשהוא מוכן לשימוש.

לאור כל האמור, מוצא בית המשפט לקבוע מתחם ענישה, בכל הנוגע לאחזקת נשק חם קצר, מסוג אקדח - חצי אוטומטי, שהוא מוחזק בלווית תחמושת מתאימה, במחסנית, מוכן לשימוש, בתוך כלי רכב - כך שינוע בין 15 עד 30 חודשי מאסר בפועל.

אם תימשך העליה במספר כתבי האישום המוגשים בגין עבירה זו, יתכן שנכון יהיה לדון גם בהחמרה נוספת של המתחם, כפי המבוקש על ידי התביעה.

קביעת הענישה הספציפית במסגרת המתחם:

לחובת הנאשם דנן אין הרשעות קודמות.

הנאשם ניהל אורח חיים נורמטיבי.

בית המשפט לקח בחשבון גם את התנדבותו לשירות צבאי וכן היותו אב למשפחה ומטופל בילדים, לרבות שני ילדים בעלי צרכים מיוחדים.

מנגד, הנאשם כפר באשמה ואף ניהל ההליך באופן שהכביד על המערכת השיפוטית, הרבה מעבר למקובל. כמובן, אין בכך כדי להביא להחמרה כלשהי בענישה, אך בנסיבות אלה, אין הנאשם זכאי להקלה של מי שנטל אחריות על מעשיו. בכך, שונה עניינו מהנאשם בתיק 47445-08-17 **מדינת ישראל נגד גבועה**, אשר נטל אחריות על מעשיו ואף היה מורשה לנשיאת כלי נשק ארגוני; כמו גם ניתנה, בעניינו, המלצה שיקומית - טיפולית מטעם שירות המבחן. לעניינו, לא עתרה ההגנה להפנות הנאשם לשירות המבחן במועד ואף לא בחלוף ארכה, שניתנה לה לשקול עמדתה (אלא בשלב מאוחר מאוד, בפתח שמיעת פרשת העונש, כשברור היה, כי עתירה זו לא תוכל להתקבל).

ודוק: גם לגוף העניין, לא היה מקום לעתירה כזאת, כאשר אין המדובר במי שהודה ונטל אחריות על מעשיו.

העובדה, כי הנאשם מוכר כראש פלג במשפחתו, המונה לא פחות מ-300 חברי השבט, בעל עסקים, המעסיק עובדים וכאדם מכובד, העוסק, בין היתר, בפתרון סכסוכים ובפעילות ציבורית - אינה בגדר נסיבה לקולה במקרה זה.

ההיפך הוא הנכון: עיני הציבור ועיני בני משפחתו המורחבת של הנאשם - נשואות אליו. אם יקל בית המשפט בעונשו של נאשם כזה, שהוא אדם נשוא פנים, בוגר, מנוסה, בעל שיקול דעת - מה יאמרו אזובי הקיר?

אשר לבקשת ההגנה, לחרוג ממתחם הענישה מטעמי שיקום: כבר נאמר, לא פעם, כי שיקום איננו בגדר מילת קסם, אשר תצדיק סטיה לקולה ממתחם הענישה, בכל מקרה. הראיות שהוצגו לעניין העונש אינן מלמדות על בעיה כלשהי ממנה סובל הנאשם, המצריכה שיקומו. ההיפך הוא הנכון: הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית; מצבו הכלכלי שפיר ביותר (אף עלה מהראיות, כי מנהל עסקים שונים, מחזיק בבעלותו כלי רכב בשווי יקר מאוד, לרבות הרכב שנתפס בפרשה זו); אין עדות להתמכרות כלשהי לחמרים משני תודעה כגון סמים או אלכוהול או למצב מצוקה אחר הדורש טיפול או שיקום.

גם מחוות הדעת הפרטית נ/7, שהוכנה לבקשת הנאשם - אין עולים נתונים חריגים המצריכים שיקום הנאשם. האמור בנוגע לחשש להסגת מצבו אחור ולפגיעה כלכלית בעסקיו, אם יידון למאסר - נכון לגבי כל אדם, המפרנס משפחה.

לאור האמור, אין בית המשפט מוצא עילה כלשהי, לחרוג ממתחם הענישה במקרה זה.

עם זאת, לנוכח השיקולים לקולה, ובעיקר - שירותו הצבאי של הנאשם והיעדר הרשעות קודמות - יושת עונש על הרף הנמוך ביותר של מתחם הענישה.

כמובן, יושת על הנאשם עונש צופה פני עתיד, לבל יהין להחזיק שוב בכלי נשק כלשהו, חם או קר.

כן יושת על הנאשם עיצום כספי מרתיע, בהיקף דומה לזה שהושת במקרים שהובאו לעיל, זאת, בין היתר, לאור השווי הכלכלי של כלי הנשק וכחלק מתמהיל הענישה הכולל.

אשר לעתירת התביעה לחלט רכבו של הנאשם - משלא הובאו נתונים מדויקים, בנוגע לשווי הרכב (על פי הנטען, מאות אלפי ₪) ועל מנת למנוע פגיעה בלתי מידתית בנאשם - תהיה התביעה רשאית לעתור בנפרד לעניין זה, תוך צירוף הנתונים הרלוונטיים והחלטה שתקבל, כמובן, לאחר שהעתירה תועבר להתייחסות ההגנה.

לאור כל האמור, גוזר בית המשפט על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 15 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס;
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום; והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לסעיף 144 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום; והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לסעיף 144 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; או עבירה בניגוד לסעיף 186 לאותו חוק;
- ד. קנס בסך 10,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 שיעורים שווים ורצופים החל מיום 01.03.20 ובכל 01 לחודש שלאחר מכן. לא יועבר אחד התשלומים במועד - תעמוד היתרה לפירעון מידי.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו כעת.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, י"ח טבת תש"פ, 15 ינואר 2020, במעמד הצדדים.